

Forsvarsministeren (Engell):

Det skal – endnu en gang – fastslås, at der ikke i NATO foreligger forslag til ændringer i den gældende defensive strategi om fleksibel imødegåelse og fremskudt forsvar. Det, der rent faktisk er tale om, og som ofte i pressen omtales som strategispørgsmål, er nogle overvejelser i NATOs langtidspanlægning, herunder materielplanlægningen, om, hvorvidt det vil være muligt på det konventionelle område at udnytte ny teknologi, således at afskrækkelsen øges og atomtærsklen hæves. Disse overvejelser indebærer bl.a., at man på militært niveau i NATO foretager studier af de nuværende og fremtidige muligheder for at bekæmpe fjendens anden angrebsbølge (opfølgings- og støttestyrker m.v.), inden de kan sættes ind til forstærkning af den første angrebsbølge.

Spørgsmål af denne art har endnu ikke været behandlet på politisk niveau i NATO, men de ville ikke – selv efter en eventuel godkendelse – udgøre nogen ændring af NATOs strategi. Det, der kan blive tale om, er, at bestræbelserne på at neutralisere anden angrebsbølge, som hele tiden har været en del af planlægningsgrundlaget i NATO, kan tænkes tillagt en forøget vægt som planlægningsfaktor i lyset af nye konventionelle udviklinger.

Problematikken er som nævnt for tiden under overvejelse, primært i NATOs militære regie, og det er i en sådan indledende fase for tidligt at gøre sig forestillinger om, hvad der til sin tid måtte blive resultatet af overvejelserne. Dette vil naturligvis bl.a. i høj grad afhænge af den politiske stillingtagen, som spørgsmål af denne art vil være underkastet.

Afslutningsvis skal jeg igen understrege, at NATO er og forbliver en defensiv alliance, som aldrig vil være den første til at gribe til våben. NATOs reaktion på et angreb vil naturligvis være afstemt efter dettes art og omfang, og spørgerens eksempel i begrundelsen for spørgsmålet er derfor ganske ude af proportioner.

Spm. nr. S 124

Til *arbejdsministeren* (21/2 84) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Finder ministeren, at det vil være i overensstemmelse med bekendtgørelserne angående udbetaling af dagpenge, herunder reglerne om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, såfremt arbejdsløse skulle blive tvunget til at tage deres børn ud af daginstitution på grund af ledigheden?«

Begrundelse

Som bekendt verserer der p.t. nogle sager angående ledige, der i deres fritid laver lokalradio. Fra visse sider betragtes dette som et arbejde, der kan udføres af andre, og derfor trækkes disse ledige i dagpenge, selv om det er fritiden, de bruger på det frivillige arbejde.

Dette forekommer ikke rimeligt. Men det ville efter spørgerens mening være totalt uforståeligt, hvis ikke en sådan betragtning medførte, at ledige, der blev tvunget til at tage deres børn ud af daginstitution, heller ikke kunne modtage dagpenge, for her er da bestemt et område, hvor der ikke er tvivl om, at der er tale om et arbejde. Konsekvensen skulle så være, at alle ledige, der har børn i institution, ikke kunne modtage dagpenge.

Svar (24/2 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Ifølge arbejdsløshedsloven er det en betingelse for udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, at et medlem er ledigt og står til rådighed for arbejdsmarkedet.

For at opfylde kravet om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet skal medlemmet blandt andet være i stand til at overtage arbejde.

Medlemmet må således ikke have retlige eller praktiske forpligtelser, der ikke kan afvikles, når arbejde tilbydes.

Praktiske problemer kan f.eks. være pasning af børn, der medfører, at et tilbudt arbejde ikke kan overtages.

Hvis et ledigt medlem f.eks. tager sit barn ud af daginstitutionen, er det ikke ensbetydende med, at medlemmet ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Jeg vil her gøre opmærksom på, at der i arbejdsløshedsloven ikke stilles krav til arten af pasningsmulighed. Der kan f.eks. ikke stilles krav om, at medlemmet har institutions-